

[Lütken.]

grad, end tilfældet nu er, beskæftigede sig med, hvad det, man sidder og forhandler om, egentlig koster, for så var der måske en mulighed for, at man inden for det område, man selv har et overblik over, kunne prioritere, om man nu ønskede den ene eller den anden ting. Om ikke andet, så vil der nok ligge en vis pædagogisk værdi i det. Nu er det, som om alle kan skyde de økonomiske problemer fra sig til andre myndigheder, regering og finansudvalg, og hvad ved jeg. Men jeg tror, at det, der kan nås, nok ligger mest på det pædagogiske plan i denne sag.

Jeg skal da takke budgetministeren for de oplysninger, der kom om kapitalmarkedsrådet og ressourceforbruget. I princippet er der — så vidt jeg kan se — ikke den store uenighed, vi er blot ved at blive lidt utålmodige, fordi man har brug for denne styring. Men det skal da ikke være sådan, at vi ikke kan afvente en nødvendig og nyttig kortlægning af hele området.

Jeg håber altså, at man snart, om jeg så må sige, når ud over det forberedende stadium, det kortlæggende, således at man kan begynde at fungere som instrument for folketings og regering.

Oplysningen vedrørende u-landshjælpen er på en vis måde ikke tilstrækkelig for os til uden videre at kunne acceptere den nedskæring. Det, at man må pålægge den danske befolkning nye byrder, synes jeg ikke er tilstrækkeligt argument til at skære ned på en u-landshjælp, som gives til steder, hvor der virkelig er en langt, langt større nød — det kan slet ikke sammenlignes med, hvad den danske befolkning har af levestandard. Derimod er det selvfølgelig afgørende for os, hvis der, om jeg så må sige, er meget luft i denne besparelse, fordi man i realiteten alligevel ikke kunne bruge pengene.

Til hr. Christophersen vil jeg sige, at jeg synes også, det er lidt ejendommeligt, at man fra venstres side i den grad presser på med, at landbruget skal skånes, når man tænker på de fordele og den støtte, som man nu får gennem EF. Man tager jo det hele med, også det, der vel nok er af meget tvivlsom værdi, selv om vi aldrig nogen sinde var kommet i EF. Jeg tænker på sådan noget som støtten til nyetablerede landmænd. For mig at se har den ordning i det store og hele været en ordning, der gav et tilskud til sæl-

gerne af landbrugsejendommene og ikke til køberne. For sælgerne kunne jo indregne den betalingsmulighed, som modtageren ville få i det følgende år, og sætte prisen op med det. Det tror jeg er sket i mange tilfælde, så jeg tror i og for sig, at denne form for støtte til landbruget altid har været af en noget tvivlsom værdi.

Jeg spurgte — for at komme ind på et andet felt — engang en prøvet diplomat, om han kunne fortælle mig, hvilken nytte landbrugsattachéer var til. Han kiggede på mig en kort tid, og så sagde han, at han havde i sin lange karriere ikke oplevet ét tilfælde, hvor han syntes, at han kunne påvise noget positivt ved disse landbrugsattachéer. Her er altså et område, hvor jeg godt kan være med til at skære endnu mere end budgetministeren.

Hr. Hans Kjær syntes, det var lidt båret, at det er SF, der nærer en så stor skepsis til en ny kulegravning. Man kan da godt have sin skepsis. Så vidt jeg kan se, er man fra de forskellige sider kommet trækkende denne gang med alle sine hellige køer, eller i hvert fald en del af dem, og har sagt, at de skal i hvert fald undgå kniven. Det er nu på forhånd ikke den allerbedste indstilling, hvis man vil opnå besparelser. Rent historisk skal jeg blot sige det, at min opfattelse af, hvad der skete ved kulegravningsforloset, var, at i hvert fald mindst ét af de borgerlige partier bevidst manøvrerede således, at f. eks. SF havde vanskeligere ved at være med.

Til fru Grethe Philip vil jeg sige, at jeg er for så vidt ulidenskabelig med hensyn til, om en yderligere pleje for de ældre mennesker fører til en direkte besparelse; det er nok meget tvivlsomt, det tror jeg i og for sig heller ikke på. Men det, der er det ubehagelige ved situationen, er, at man bruger så mange penge til noget, som ingen overhovedet er tilfreds med, som er utilfredsstillende for alle. Det må man i hvert fald se at komme bort fra.

Fru Grethe Philip mente også, at vi var noget kølige og reserverede over for besparelser. Ja, vi har altså meget, meget lidt tro på, at der er nogle, der kan rive nogle sider af betydning ud af det foreliggende finanslovsforslag og få en egentlig besparelse her, det er vi meget skeptiske over for. Vi er selvfølgelig også noget skeptiske over for, om